

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

amat, seipsum illi tradit cum omnibus quæ habet, " "
 nihil sibi retinendo) quomodo anima mea Deum " "
 non diligis? quomodo non eo saturaris, tibiique il- " "
 le satis est, qui Angelis coelestibus est satis? si mife- " "
 ro cæcoque mundi amore frigida alias corda in " "
 aliorum amorem ascenduntur, cùm vident, se ab " "
 aliorum amore præueniri: & amantes ipsi accen- " "
 duntur, & quodammodo vruntur, cùm se mutuò " "
 vident: quæ tua est durities anima mea, vt, cùm " "
 hunc Dominum amando non præueneris, saltem " "
 non reddas amorem ei, quem vides tot amoris " "
 sui erga te indicia dedisse? ei qui cor suum alteri " "
 obstrictum non habet, hæc dicta sufficient. His " "
 rationibus inflammabat P. Balthassar cor suum
 amore sui Redemptoris, qui prius ipsum dilexe-
 rat: dabatque operam, ne cor suum alicui creaturæ
 alligaret: vt diuinus eius amor feruentius in ipso
 arderet. Ob eandem causam studebat, profundius
 adhuc penetrare, vt reliquos titulos cognosce-
 ret, ob quos Christus Dominus noster dignus est,
 qui ametur, & æstimetur. Et ita dicebat illi; O Do- " "
 mine, quantū te diligunt, qui te nouerunt! Pater " "
 tuus te diligit; Spiritus sanctus te diligit; Ma- " "
 ter tua, Angeli tui, filij, & amici omnes amore " "
 tui exardescunt, flagrant & tenerescunt; omnes " "
 creaturæ tuæ profundam tibi exhibent reueren- " "
 tiā: & ego solus te non diligam? ego solus ita " "
 ero in amore tuo frigidus, & in tua præsentia in- " "
 urbanus?

§. I I.

EX hac æstimatione, & amore erga Christum
 Dominum nostrum oriebatur, vt singulare
 quadam animi præparatione se se disponeret
 C ad præ-

ad præcipua illa festa, in quibus sacræ eius humanitatis mysteria celebrantur: diutius inhærens orationi, ac meditationi circa eadem: in quibus singulares accipiebat visitationes: vt appareat ex illis motibus, internisque animi sensis, quæ in suo libello ipse refert, se in illis diebus habuisse. Quorum duo hic propnam, in quibus apparebit, quam ipse diligentiam faceret, & quas consolationes ab ipso Domino reciperet. In nocte Nativitatis adèò erat immersus præsentiae Saluatoris, quem adorarunt Pastores, vt cùm, sumpta Collatione, conferret se ad communem cum alijs socijs recreationem: cogitauit, inquit, me ire ad gregem, cuius præcipuus Pastor est C H R I - S T U S: & occurrit mentimeæ, quòd cùm ipse esset bonus Pastor, non dereliqueret gregem solum; sed adest illi: cum qua cogitatione valde consolatus ad recreationem accessi, vbi illum eram inuenturus. Deinde feruentia desideria sua insinuat, & resignationem, qua se præparabat ad amplectendum & carendum solatio & consolatione, quæ sese insinuare incipiebat, dicens: Si illa nocte mihi euenisset iuxta votum meum, sicut hæc fuisset magna consolatio, & iucunditas: ita contrarium fuisset ingens desolatione: sed ad eum finem, cuius causa alterutrum Deus mittit, eò est efficacius, quòd est purius. Et sic fui valde consolatus.

SIMILIA aliud sensum habuit in die Epiphaniae: in quo, ait, cùm optarem valde pios habere animi motus de ipso festo, hoc quasi verbum

bum audiui: quid si D E V S nolit, te eos sentire? respondi, libentissime ignorare volo, quod D E V S non vult mihi declarare. Quod si D E O placere cupias: nulla te afficit iniuria: cum hac ratione magis illi placeas. Et sic mansi consolatus, atque si plenè mihi fuisse factum. Sed non reliquit eum Deus aridum, neque deuotione, quam cum tanta resignatione cupiebat, eum defraudauit. Nam statim pia hac consideratione valde illum est consolatus, perpendentem Magorum lētitiam, ex aspectu Stellæ: si enim in hoc exilio, & moeroris ac miseriæ loco lux, quam D E V S communicat, ita implet, ac satiat, ut Reges illi Magi statim atque Stellam viderunt, gauisi sunt a gaudio magno valde: quid is faciet, cui D E V S per hanc lucem sese communicat? Sine dubio ipse D E V S se tunc illi fruendum communicavit, ut ex alijs dulcibus ac teneris moribus, ac sensis ibi additis appareret, quæ sexto capite infra indicabimus.

INTER omnia tamen Salvatoris mysteria singulari afficiebatur devotione ad eius sanctissimam passionem, & mortem in cruce, quam valde suæ memorie fixam habebat, valdeque recreabatur de eadem meditari. Quare rogatus e tempore de modo, quem in orando tenebat, respondit: sibi statim in ipso ingressu offerri sanctissimos Christi crucifixi pedes, quos ipse primum adorabat: & ad eos constitutum, se meditari altissimam omnium virtutum lectionem,

C. 2

quam

^{a Matth. 2:1}

quam ex crucis cathedra supremus ille Magister docuit: ex quo valde accendeatur ad se mortificandum, crucique affigendum; ad amandos adiuuandosque proximos, pro quorum amore tantus Magister, tot labores sustinuit. Adeoque ex hoc proficiebat, ut omnes Incipientes tradere se orationi, hortaretur ad meditandam

CHRISTI Passionem, tanquam spiritualis eorum profectus fontem: & in ordinariis suis exhortationibus hoc frequenter repetebat: Ne existimemus, nos aliquid fecisse, donec eò perueniamus, ut semper **CHRISTVM** ipsum crucifixum in corde nostro gestemus. Ipsum verò, ita

CHRISTVM gestasse, licet colligere ex corporali ipsius præsentia, quam scripsit sibi communicatam in relatione, quam postea reddeamus: licet existimem, præcipue illum hoc intellexisse de vina **CHRISTI** crucifixi imagine, quam eiusdem Domini amor cordi nostro imprimit, transformans nos in figuram, quam pro nobis in cruce accepit: ut ex omnibus nostris visceribus cupiamus viuere cruci cum ipso, & pro ipso affixos, dicentes cum Apostolo:

b Gal. 2. 19, b **CHRISTO confixus sum cruci. Viuo autem iam non ego: viuit verò in me Christus.** Proficiebat præterea ex eo, quod haberet semper in cubiculo Crucifixum, in quem frequenter aspiciebat, & hac ratione insignia accipiebat beneficia, & multarum veritatum lumen, quas ijs aperiebat, cum quibus agebat: & interdū in Ecstasim rapiebatur, ingrediens mente per sacratissima **CHRISTI** vulnera; ut in abyssum infinitæ ipsius charitatis ac diuinitatis sese immergeret. Denique singulari-

quo-

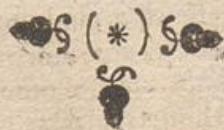
quodam sensu, ac feroore in ipso CHRISTO
crucifixo meditabatur, tres illos comites ipsius
individuos, qui illum ab ipso praesepio per totum
eius vitæ tempus, & adhuc in ipsa passione ac
morte exactius sunt comitati, Paupertatem, sci-
licet, Contemptum, & Dolorem; perpendendo,
minutimque ruminando, cuiusque illorum pro-
prietates & circumstantias. Cernebat illū in cru-
ce adeò pauperem, ut esset omnino nudus, nec a-
quæ guttam haberet, qua fitim suam mitigaret,
adeò contemptum, ut improbissimi alicuius in-
star medius duorum latronum poneretur: & ab o-
mnibus blasphemaretur: tot denique dolori-
bus affectum, ut ab ipsis pedibus usque ad verti-
cem capitis nulla esset corporis pars, quæ horren-
dis doloribus non cruciaretur. Qua consideratione
non solum emolliebatur ipse, sed se ipsum exci-
tabat, ad querendam & amplectendam paupera-
tem; ad amandum contemptum; ac dolores am-
pletebundos: quemadmodum toto vitæ suæ de-
cursu ostendit, magnificiens semper spiritualem
crucem: ex his rebus confectam, utpote in qua
consistat perfecta Christi crucifixi imitatio; &

In capit. 48.
hæc fusus.

(quod Apost. ait) ^c mortificationem IESV
in corpore circumferre, eiusq; d sti-
gmata: ut in proximo cap.
apparebit.

c 2. Cor. 4.
10.

d Gal. 6. 18.

C 3

CAPUT